

[Krag.]

gen Overvejelse værd. Den højtærede Handelsminister sagde for Resten, at han havde lært at tie, naar han ingen Besked vidste, og det er klogt. (Modsigelse af et Medlem). Jo, han sagde, naar jeg ikke ved Besked, taler jeg ikke. Det ærede Medlem vil vel i hvert Fald ikke benægte, at naar man ingen Besked ved, er det klogt at tie. Derom kan der ikke tvistes, og det var formentlig ogsaa derfor, den højtærede Handelsminister tav under de Forhandlinger om en ændret Valutalovgivning, som vi indbød til. For Forholdet var ikke dette, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch paastod her, at der ikke var gjort Forsøg paa at sætte noget bedre i Stedet for den Valutaordning, vi for Tiden har. Jo, der blev gjort et meget indtrængende og indgaaende Forsøg fra vor Side, men det led den Skæbne, som jeg her har tilladt mig at redegøre for, skønt det fra betydende socialdemokratisk og radikal Side blev erkendt, at vore Forslag var Udtryk for en virkelig Vilje til at løse Opgaver, som trængte sig paa, og ogsaa Udtryk for det, man i denne Forbindelse kortelig kunde betegne med Ordet: Forstand.

Men hvad er nu Følgen blevet af den Lovgivning, som den høje Regering fik gennemført, og som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch lovsang? Ja, Følgen er blevet den, at Danmark er blevet Tvangsforanstalningernes Foregangsland i Europa — saaledes ligger jo Sagen. Det er for længe siden kommet dertil, at dette System ikke er et Vaaben til Forsvar for danske økonomiske Interesser, men det har vendt sig mod os som et Angrebsvaaben mod vore Interesser fra andre Landes Side. Vi har gennem denne Ordning etableret et all round handelspolitisk Statsmonopol i dette Land. Den højtærede Regering bestemmer i Realiteten indadtil i et fuldkommen overflødig Omfang, hvem der maa importere og hvor meget, hvem der maa producere, og hvem der maa omsætte og paa hvilke Vilkaar. Nu til sidst søgte Regeringen at sætte Kronen paa dette Værk ved her i Tinget at fremsætte Kravet om, at Regeringen som politisk Hovedmagtfaktor her i dette Land skulde afgøre Løn og Arbejdsvilkaar for Aar frem i Tiden. Var det lykkedes, at ogsaa disse Forhold skulde afgøres i Overensstemmelse med de politiske Magtfaktors Styrke, saa havde Maalet været fuldt, saa var den højtærede Statsminister, hvis Person dannede Valgets Centrum den 22. Oktober, ligesom den tyske Rigskanslers Person i vort store Naboland mod Syd er opstillet som det Afgudsbillede, alle skal falde

ned og tilbede — ja, havde den højtærede Statsminister faaet Magt for faa Dage siden over for Lønproblemet, som han havde Agt, Magt med de, jeg ved ikke hvor mange, 11 Bisiddere, som han har, saa var han naaet frem til ganske den samme Situation, forholdsmæssigt udtrykt naturligvis, som Diktatoren i Tyskland. Landenes Betydning er jo ikke lige stor, men den højtærede Statsminister kunde saa tillægge sig selv en Position her, svarende til den, som Rigskansleren i Øjeblikket har i Tyskland.

Men her var det, at Regeringen og den højtærede Statsminister endelig løb Panden til Blods mod Muren, mod en enig Opposition. Den ærede socialdemokratiske Ordfører kan være overbevist om, at dette har givet Genlyd ud over det hele Land, han kan være overbevist om, at det Mismod, der har grebet mange ved de Resultater, som de socialistiske Stemmekøb har kunnet give i de senere Aar, efter de seneste Dages Begivenheder er blevet afløst af Tro paa, at det kan nu alligevel nytte, hvis der i dette Land i den kommende Tid skabes Enighed imod det socialistiske Fremstød.

Ingen her paa den danske Rigsdag og ingen ud over Landet har i den forløbne Vinter kunnet undgaa at mærke, hvor mægtig Fagforeningsmagten her er blevet styrket af Regeringen. Den ærede socialdemokratiske Ordfører, som her i Salen er Repræsentant for den socialdemokratiske Intelligens, for Intelligenspartiet inden for Arbejdergruppen, betyder jo i Virkeligheden slet ingenting. Det er de Folk, der sidder nede paa de andre Bænke, der bestemmer, hvorledes Udviklingen skal være baade i økonomisk og politisk Henseende.

Det fremgaar klart af det Arbejdsstof, der er fremlagt for den høje Rigsdag i denne Vinter, hvor mægtig Fagforeningsaanden er styrket. Aldrig har vi vel set Særinteresserne, Klasseinteresserne i større Ensiddighed, aldrig har den fejret større Triumfer til Skade for Fællesinteresserne i vort Land, end Tilfældet har været i denne Vinter, og det kulminerede i det Forsøg paa Gennemførelse af Løndiktatur her i Landet ad politisk Vej, som nu nylig blev gjort. Vilkaarligheden fra de styrendes Side over for Tusinder af næringsdrivende har aldrig fejret større Triumfer. I Tavshed maa de vedkommende tie og taale. Urimelige Prisfordyrelser for mange Varer er blevet Følgen af, at Handelsstanden forhindres i at udfolde forstandigt Købmandsskab, i at røgte sin Samfundsopgave paa den Maade, som det maa gøres paa, hvis der skal skabes en fair Pris her i Landet. Tvang til Køb i